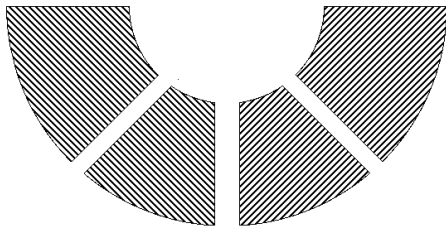
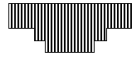

Provincie Oost-Vlaanderen

Debatten van de
provincieraadszitting

25 september 2002

OPENBARE ZITTING**De heer voorzitter**

Dames en Heren Collega's,
Ik heb nog een paar mededelingen.
Provincieraadsleden die wensen tussen te komen tijdens de begrotingsbespreking worden nogmaals verzocht hun tussenkomsten in te dienen bij de Griffie. Vrijdag 27 september – dat is overmorgen – op het middaguur wordt de termijn van indiening afgesloten.

Mijn verontschuldiging, Mijnheer de Eerste Gedeputeerde, dat ik uw geduld als spreker op de proef heb gesteld. Ik weet hoe lastig dat is, net zoals ik gisteren al zei aan onze gouverneur hoezeer ik het sprekersleed in sommige omstandigheden kan begrijpen. Ik vraag de grote aandacht van deze provincieraad voor de toespraak namens de deputatie over de begroting van volgend jaar door onze eerste gedeputeerde De Buck en ik ben blij dat ik dankzij de eerste ondervoorzitter Paul Beeckman thans de eerste gedeputeerde kan binnenhameren.

TOESPRAAK DOOR DE EERSTE GEDEPUTEERDE MARC DE BUCK NAMENS DE BESTENDIGE DEPUTATIE**De heer gedeputeerde De Buck**

Mijnheer de Gouverneur, Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

INLEIDING : HET WAAROM VAN EEN BEGROTINGSTOESPRAAK

De heer gouverneur had het gisteren nog in zijn jaarlijkse rede over water, de bron van alle leven. Zoals u weet, beschouwden heel wat oude Griekse filosofen water als de grondstof van het universum. Anderen bedachten het vuur, de lucht of de aarde met deze goddelijke eer. Hoewel de Griekse filosofen, Collega Verleyen, meestal wiskundigen waren, hebben ze ons geen wijze theorieën of schone bespiegelingen nagelaten over de betekenis van cijfers in een begroting.

Begrotingen waren nooit een bron van inspiratie voor de filosofie of de letterkunde. Sommigen onder u hebben op de schoolbanken nog genoten van de eerste Catillinarische van Cicero of de donderpreken, de zogenaamde philippica's van Demosthenes, er zijn prachtige procesredes geschreven, de voorzitter zal het beamen, ook smaad- en lofredes, ja zelfs heel wat onsterfelijke politieke redes, maar geen enkele redenaar heeft zich ooit ingelaten met de thematiek van een jaarlijks wederkerend en daarom ook zo eindig fenomeen, Mijnheer de Voorzitter, als een begroting.

Niet verwonderlijk ook, want ik ga ervan uit dat geen van u allen bij het doornemen van de begroting in vervoering is geraakt door de raak gekozen beeldspraak of de geniale stijlfiguur die u meende te kunnen ontwarren in de complexe ordening van cijfers in dit boek. Begrotingen zijn niet poëtisch, Collega's, ze raken ons niet in ons diepste wezen, ze maken geen grote emoties in ons los.

Als ik u dan toch vandaag wil onderhouden over de derde begroting die de bestendige deputatie sinds de aanvang van de legislatuur aan de raad voorlegt, dan is dat uiteraard niet om de muze, maar wel om de democratie te dienen. De provincieraad dient immers jaarlijks de begroting te stemmen en zij heeft dan ook recht op een behoorlijke toelichting bij dit cijferdocument.

Want als er dan toch één gelijkenis mag bestaan tussen poëzie en begrotingen, dan is het wel dat zij beiden vaak op het eerste gezicht ondoorgrondelijk lijken.

Het bescheiden opzet van deze toespraak, Collega's, is dan ook om enkele sleutels aan te reiken die deze begroting toegankelijker kunnen maken – noem het voor mijn part een leesmethode. Tevens wil ik u - daarbij aansluitend – de grote verhaallijnen achter deze begroting onthullen, zeg maar de beleidsaccenten waarvan dit document de cijfermatige vertaling moet zijn. Nogmaals, niet met het oogmerk om de emoties bij u hoog te doen oplaaien, maar enkel en alleen om u de mogelijkheid te geven met kennis van zaken en dus in eer en geweten uw goedkeuring te kunnen hechten aan deze begroting.

DEBATTEN

Vooreerst zal ik u het financieel, wettelijk en politiek kader schetsen waarbinnen de begroting 2003 tot stand is gekomen. Ik zal daarbij evenmin voorbijgaan aan de technische evoluties terzake. Vervolgens zal ik dieper ingaan op de cijfers zelf, waarin ik u een beeld zal geven van de groei-evoluties in ontvangsten en uitgaven. Tot slot wil ik het met u hebben over de voornaamste sectorale beleidsaccenten die in deze begroting 2003 tot uiting komen.

DE BOEKHOUDKUNDIGE, FINANCIËLE EN POLITIEKE CONTEXT VAN DE BEGROTING 2003

De nieuwe provinciale boekhouding

Maar laat ik het dus vooreerst hebben over de context waarin wij de opmaak en het ontwerp van deze begroting dienen te plaatsen.

2002 was voor de provinciale diensten een bewogen jaar op financieel vlak en dit op meerdere fronten. Werken volgens de regels van de nieuwe provinciale (dubbele) boekhouding, met de ups en downs van een nieuw softwarepakket en bovendien in een nieuwe munt, het is en blijft een uitdaging.

Op 1 januari 2002 trad het koninklijk besluit van 2 juni 1999 houdende de algemene regeling van de provinciale boekhouding in werking. In de provincieraadszitting van december vorig jaar werd een aan de nieuwe functioneel-economische codes aangepaste versie van de begroting 2002 voorgelegd. De nieuwe economische codes deden toen allicht wat vreemd aan voor diegenen die niet met de dubbele boekhouding vertrouwd zijn, zoals de meesten over ons, maar na een informatiesessie en twee reeksen begrotingswijzigingen mogen zij voor de begroting 2003 geen geheimen meer inhouden of zouden zij geen geheimen meer mogen inhouden. Hoewel, ik zie al enkele collega's de wenkbrauwen fronsen en ik moet eerlijk toegeven dat het toch nog enige inspanning vergt om het begrotingsdocument vlot te lezen. De lijst van toelichtingen en de bijlage waarin alle subsidies staan opgesomd, maken het ons iets makkelijker het bos door de bomen te zien.

Wij hopen naar de toekomst toe de begroting toegankelijk te kunnen maken voor alle provincieraadsleden via het extranet. De mogelijkheid om de massa financiële informatie via de PC te kunnen raadplegen zal ongetwijfeld bijdragen tot een efficiënt begrotingsdebat.

Subfuncties

U zal het met mij eens zijn dat de indeling in gedetailleerde kostenplaatsen het mogelijk maakt om op een eenvoudige en duidelijke manier het financiële plaatje van een bepaalde subfunctie, bijvoorbeeld een school, te bestuderen. Naargelang de informatiebehoeften worden ook nieuwe subfuncties toegevoegd. Zo zien we in de begroting 2003 onder meer een nieuwe subfunctie voor het Interregprogramma Frankrijk-Vlaanderen-Wallonië, voor het project 'Kleur Bekennen' en voor het Jeugdvormingscentrum De Abdijsschool.

Dat de invoering van een nieuwe provinciale boekhouding niet altijd van een leien dakje is gelopen kan ik hier niet verhullen. Door de laattijdige publicatie van de ministeriële uitvoeringsbesluiten is de conversie van de oude naar de nieuwe functioneel-economische classificatie in ijlt tempo moeten gebeuren. Dat hierdoor een aantal correcties nodig bleken, heeft u kunnen merken aan de omvangrijke eerste reeks begrotingswijzigingen.

Ook de implementatie van de nieuwe boekhoudingssoftware, Portunus genaamd, is niet zonder slag of stoot verlopen – wist u trouwens dat Portunus de Romeinse god voor de rivierhavens is? Periodiek werden nieuwe versies geïnstalleerd om het programma beter aan te passen aan de complexe, de centrale werking van het provinciebestuur. Op de financiële diensten werd al eens de roep gehoord om een 'anti-bugspray', maar die is tot op heden nog niet uitgevonden. En voor een bedevaart naar de Tempel van Portunus in Rome was helaas geen krediet begroot.

Ernstig nu, ik durf stellen dat het eerste jaar van de nieuwe provinciale boekhouding – al is het nog niet ten einde – zonder al te grote problemen is verlopen.

Het nieuwe pakket biedt de gebruikers zeer uitgebreide opvraagmogelijkheden en is een pak gebruiksvriendelijker geworden. De betalingen worden tijdig uitgevoerd en via het systeem van kredietverschuivingen wordt op detailniveau van de begroting enige flexibiliteit gecreëerd die het mogelijk maakt in te spelen op de noden van de dubbele boekhouding.

Ook in de komende maanden zullen nog aanpassingen gebeuren om het programma te verbeteren. Overspoeld met boekhoudcursussen, vraag- en antwoordsessies, e-mails en dienstnota's allerhande ; kan elk personeelslid getuigen dat het provinciebestuur de titel 'lerende organisatie' hoog in het vaandel draagt.

De invoering van de euro

En dan de euro, ach ja. Dat velen nog eens graag de omrekening naar de oude vertrouwde frank maken is u wellicht niet vreemd. De grootscheepse omwisseling van Belgische franken in euro's is zeer snel en vlot verlopen. Ook binnen het provinciebestuur is de overgang naar de euro goed voorbereid door de nodige aanpassingen aan reglementen en computertoepassingen tijdig door te voeren.

Trouwens, om de laureaten van de diverse provinciale prijzen niet te laten struikelen over decimalen, worden voor deze prijzen in de begroting 2003 in afgeronde bedragen ingeschreven.

De nieuwe boekhouding, de nieuwe software en de nieuwe munt : 2002 was dus een jaar vol nieuwigheden. Maar laat ons het ook even hebben over de nieuwe elementen die de toekomst brengt.

Wijzigingen in het administratief toezicht

Op 3 juli heeft het Vlaams parlement een voorstel van decreet goedgekeurd houdende de wijziging van het decreet van 22 februari 1995 tot regeling van het administratief toezicht op de provincies in het Vlaamse Gewest.

Dit decreet wijzigt onder meer artikel 17 §1 : "De Vlaamse regering spreekt zich over de goedkeuring van de begroting of de begrotingswijziging uit binnen een termijn van vijftig dagen ..." als volgt : "De Vlaamse regering is bevoegd om, bij gemotiveerd besluit en binnen een termijn van vijftig dagen ..., de begroting te schorsen of rechtstreeks te vernietigen wegens schending van de wet of strijdigheid met het algemeen belang ..." Het goedkeuringstoezicht ter zake wordt dus vervangen door een algemeen toezicht.

Dit heeft als positief gevolg dat de begroting en de begrotingswijzigingen van kracht worden zodra de provincieraad ze heeft goedgekeurd, waardoor de begrotingscyclus in de praktijk met ongeveer twee maanden kan worden ingekort.

Ik ben dan ook zo vrij geweest in een brief aan onze geachte voorzitter te vragen de timing voor de begrotingsbesprekingen 2004 te herzien. Mijn voorstel is de begrotingsbesprekingen vanaf volgend jaar te verschuiven naar de tweede helft november en de begroting te laten stemmen door de provincieraad in de maand december. Tot zover het voorstel van de bestendige deputatie.

Dit biedt de diensten tijd tot eind augustus om hun begrotingsvoorstellen in te dienen, terwijl zij in het huidige tijdsschema reeds half mei hun kredieten moeten aanvragen. Het spreekt voor zich dat de voorgestelde verschuiving de accuraatheid van de begrotingsramingen enkel ten goede kan komen. Verder stel ik voor de eerste reeks begrotingswijzigingen te behouden in het voorjaar en de tweede reeks aan de provincieraad voor te leggen in oktober, Mijnheer de Voorzitter.

Indien het bureau van de raad hiermee kan instemmen, mag ik u misschien volgend jaar terug toespreken in de maand december, of het dan in de rol van sinterklaas of zwarte piet zal zijn, laat ik liever aan uw verbeelding en aan de tijd over.

DEBATTEN

De vereenvoudigde aangifteprocedure

Toen ik u hier vorig jaar vanop dezelfde plaats heb toegesproken, heb ik het uitgebreid gehad over de sterk vereenvoudigde aangifteprocedure inzake de Algemene Provinciebelasting Bedrijven.

Het aanslagjaar 2002 is het eerste jaar dat alle bedrijven en zelfstandigen met een vestiging in Oost-Vlaanderen een voorstel van aangifte in de bus kregen waarop hun recentste belastbare gegevens staan voorgedrukt. Enkel wanneer de voorgedrukte gegevens onjuist of onvolledig zijn of niet stroken met de belastbare toestand op 1 januari 2002, moet het voorstel van aangifte verbeterd worden ingediend bij het provinciebestuur.

Deze werkwijze biedt tal van voordelen :

- voor ongeveer 100 000 belastingplichtigen betekent de nieuwe procedure een sterke administratieve vereenvoudiging door een versoepeling van de aangifteverplichtingen ;
- het belangrijkste resultaat is dat het aantal laattijdige of niet-aangiften is gedaald met ongeveer 43 % (daling van ongeveer 5 500 documenten) en er een evenredige daling van het aantal processen-verbaal en het aantal ambtshalve aanslagen met sancties (wegens laattijdige of niet-aangifte) kan gerealiseerd worden ;
- logischerwijze kan ook een daling verwacht worden van het aantal bezwaarschriften tegen de sancties (daarover zijn geen cijfergegevens beschikbaar omdat de bezwaartermijn nog niet aanving).

Met de invoering van deze vereenvoudigde aangifteprocedure werd in belangrijke mate tegemoetgekomen aan de verzuchting naar een verdere administratieve vereenvoudiging. De provincie Oost-Vlaanderen speelde in dit dossier een voortrekkersrol ; de nieuwe procedure kreeg vrijwel onmiddellijk navolging in andere provincies.

De budgettaire beleidsmarges

In de voorgestelde begroting 2003 is de nodige continuïteit ingebouwd om het provinciale beleid, zoals uitgetekend in de algemene beleidsverklaring 2001–2006 en met inbegrip van de engagementen die reeds in de vorige legislatuur werden aangegaan, verder gestalte te geven. Bovendien worden er in dit begrotingsontwerp, binnen de financiële mogelijkheden een aantal nieuwe projecten voorgesteld, worden er andere klemtonen gelegd, kortom, heeft de bestendige deputatie gepoogd om het provinciale beleid verder te dynamiseren.

In het vervolg van mijn speech, waar ik nog uitgebreid terugkom op de sectorale indeling van de begroting 2003, zal het eigenlijke beleid nog verder toegelicht worden, maar nu wil ik graag enige duiding verstrekken over de financiële klijlijnen waarbinnen het voorliggende ontwerp tot stand is gekomen.

De problematiek waarmee tal van collega's ongetwijfeld binnen hun eigen lokaal bestuur geconfronteerd worden, met name een toenemend aantal taken die aan de lokale overheden toevertrouwd worden en een beperking van de middelen die daarvoor kunnen ingezet worden, speelt ook ons bestuur parten. Een dynamisch beleid voeren vereist ook dat de nodige middelen hiervoor beschikbaar zijn. In die optiek werd bij het begin van de legislatuur een fiscale aanpassing doorgevoerd, gericht op een financieel evenwicht gedurende de volledige legislatuur. Elkeen in dit halfroond herinnert zich ongetwijfeld de ten overvloede gehekelde maatregel van de Vlaamse regering om jaarlijks 25 000 000 EUR van het Provinciefonds af te romen ; dit zonder hier enige reflectie over de financiële consequenties aan te verbinden. Ondanks een krachtige argumentatie van de Vlaamse Vereniging van Provincies, van de onderscheiden bestendige deputaties en provincieraden wenste de Vlaamse regering deze maatregel niet terug te schroeven. Jaarlijks ruim 6 000 000 EUR beleidsruimte minder, ik hoop u allen er niet van te overtuigen dat de compensaties voor de minderinkomsten niet zomaar voor het grijpen liggen.

Erger, vanaf begrotingsjaar 2003 kunnen de provincies ook niet langer een beroep doen op trekkingsrechten uit het Investeringsfonds, waardoor jaarlijks opnieuw ruim 1 200 000 EUR aan middelen verdwijnt. Ondanks andersluidende afspraken en in tegenspraak met de vaak ronkende verklaringen in het kader van het kerntakendebat over de coöperatie tussen de verschillende bestuursniveaus, werd het Investeringsfonds herschikt en bedoeld wordt : "werden de provinciale trekkingsrechten uit het Investeringsfonds doorgeschoven naar de gemeenten", zonder voorafgaand overleg, zonder rekening te houden met de financiële consequenties voor de provincies en los van enige conclusie die in de toekomst mogelijk uit het kerntakendebat kan voortvloeien.

In een dergelijk kader wordt het wel bijzonder moeilijk om een sluitend meerjarig financieel beleidsplan op te maken. Om alsnog aan die verplichting te voldoen, heeft de bestendige deputatie bij de opmaak van dit begrotingsontwerp vastgehouden aan zeer strikte richtlijnen inzake de verdere stijging van de uitgaven. De belangrijke engagementen genomen in de loop van de vorige legislatuur met de zwembaden in Puyenbroeck en in de Gavers, het Huis van de Sport, het Provinciaal Centrum voor Leefmilieu als blikvangers worden nagekomen, het uitzetten van de grote beleidsopties gebeurde bij aanvang van de legislatuur, het provinciale beleid kan zonder breuklijnen en met aandacht voor de noodzakelijke continuïteit worden verdergezet. Maar, en dit wil ik toch in alle duidelijkheid stellen, onafgezien van de mogelijke implicaties van de resultaten van het kerntakendebat, blijft er naar de tweede helft van de legislatuur weinig of geen financiële ruimte beschikbaar voor nieuwe initiatieven, die slechts zullen worden voorgesteld en uitgevoerd, in de mate dat financiële ademruimte kan gecreëerd worden door het herschikken van bestaande kredieten.

In het kader van de beheersing van de provinciale uitgaven kan ik u nu al meedelen dat het de vaste wil is van de bestendige deputatie om de begrotingswijzigingen 2003 te beperken tot het hoogst noodzakelijke. In geen geval zullen er in de geplande begrotingswijzigingen belangrijke nieuwe initiatieven of kredietverhogingen worden voorgesteld.

De financiële consequenties van het kerntakendebat

Het kerntakendebat, waarnaar ik reeds enkele malen refereerde, biedt ongetwijfeld nieuwe opportuniteiten om een dynamisch provinciaal beleid verder te kunnen ontwikkelen. Alleen is het vrij snel duidelijk geworden dat de oorspronkelijk vooropgezette timing voor de afronding van dit debat veel te ambitieus was. De vertaling van verreikende verklaringen over beter bestuurlijk beleid naar werkbare en efficiënte veranderingen blijkt nu heel wat moeilijker dan eerst gedacht door de Vlaamse regering. De vraagtekens rond de uitkomst van het kerntakendebat blijven. Momenteel kan geen mens nu reeds met zekerheid stellen welke de conclusies en wat de operationele en financiële implicaties van dit debat zullen zijn. Daarom wenst de bestendige deputatie in het ontwerp van de begroting geen rekening te houden met de mogelijke resultaten, en blijft ze bij de optie om het huidige provinciale beleid verder te zetten.

Enige bezorgdheid over de financiering van de provincies is hier op zijn plaats : zal de Vlaamse regering de financiering via het Provinciefonds behouden, of dreigt er in ontkennend geval een verdere adering (bij afschaffing van het Provinciefonds ten belope van ruim 16 500 000 EUR). In ieder geval, indien de Vlaamse regering daadwerkelijk een beter bestuurlijk beleid wil organiseren, op basis van een objectieve bevoegdheidsverdeling tussen gelijkwaardige partners, kan een wijziging in de financiering van de lokale en regionale besturen enkel op basis van duidelijk omschreven taakstellingen en concrete afspraken over de financiering hiervan. Tijdens het verdere verloop van het kerntakendebat zal hierop door de provinciale vertegenwoordigers blijvend moeten gehamerd worden.

DE CIJFERS VAN DE BEGROTING

In aansluiting, Mijnheer de Voorzitter, bij mijn algemene beschouwingen over het financieel kader waarbinnen de begroting 2003 tot stand is gekomen, wil ik nu wat dieper ingaan op de cijfermatige aspecten van het voorliggende begrotingsontwerp.

DEBATTEN

De gewone ontvangsten bedragen 214 807 105,97 EUR tegenover 212 36 506,00 EUR gewone uitgaven, wat resulteert in een batig saldo van 1 970 599,97 EUR.

De ontvangsten eigen begrotingsjaar bedragen 178 000 000 EUR, de uitgaven 204 400 000 EUR. Het gros van de gewone ontvangsten eigen dienstjaar bestaat uit overdrachten (160 200 000 EUR of 90 % van de totale ontvangsten); de ontvangsten uit prestaties (12 700 000 EUR) en de schuldontvangsten (5 200 000 EUR) zijn procentueel verwaarloosbaar.

In vergelijking met de begroting 2002 stijgen de ontvangsten met 2 300 000 EUR of 1,37 %).

De belangrijkste ontvangsten voor het bestuur blijven de fiscale ontvangsten (30 200 000 EUR algemene provinciebelasting, 66 500 000 EUR opcentiemen op de onroerende voorheffing), de wedde- en werkingstoelagen voor het provinciaal onderwijs (35 100 000 EUR) en toch ook nog het Provinciefonds (16 500 000 EUR).

De gewone uitgaven eigen dienstjaar stijgen met 11 400 000 EUR tot 204 400 000 EUR, een stijging van 5 % ten opzichte van 2002.

Verdeeld over de onderscheiden economische groepen geeft dit :

- de personeelsuitgaven belopen 92 100 000 EUR (stijging met 3 900 000 EUR) ;
- de werkingskosten belopen 35 800 000 EUR (een daling met 2 800 000 EUR) ;
- de overdrachten belopen 50 000 000 EUR (een stijging met 5 300 000 EUR) ;
- de schulduitgaven belopen 26 400 000 EUR (een stijging met 4 900 000 EUR).

De stijgende gewone uitgaven kunnen in eerste instantie misschien contradictorisch lijken met de reeds vermelde inspanningen van de bestendige deputatie om de uitgaven binnen strikte grenzen te houden, maar er zijn toch wel rationele verklaringen voor de uitgavengroei :

- de personeelskosten maken het gros uit van de gewone uitgaven : de indexatie van de lonen en de baremieke weddeverhogingen zijn automatismen waarvoor de nodige kredieten moeten voorzien worden ;
- de daling van de werkingskosten is onder meer toe te schrijven aan de sterk dalende werkingskosten voor het wetenschappelijk onderwijs, en aan het verschuiven van een aantal uitgaven van de gewone naar de buitengewone dienst, conform de vereisten van de nieuwe provinciale boekhouding. (Zo dienen een aantal studies en de opmaak van plannen in de sectoren mobiliteit en milieu in de balans te worden opgenomen). Het opleggen van strikte richtlijnen inzake uitgavengroei droeg ook bij tot het beperken van de werkingskosten ;
- de verklaring voor de sterk stijgende overdrachten is in hoofdzaak te vinden bij het verschuiven van de restauratiepremies voor beschermde gebouwen (3 600 000 EUR) van de buitengewone naar de gewone dienst (eveneens in het kader van de nieuwe provinciale boekhouding). Enkel overdrachten die een verrijking van het patrimonium inhouden of die gefinancierd worden met leningen worden nog als buitengewone overdracht ingeschreven ;
- de stijgende schulduitgaven weerspiegelen de realisatie van een aantal belangrijke investeringsdossiers : de financiering van onder andere het zwembad in Puyenbroeck, het Huis van de Sport, het Provinciaal Centrum voor Leefmilieu, enz. zal in 2003 een stijging van de intrestlasten genereren.

Ondanks de stijgende schulduitgaven blijft de schuldpositie van de provincie fundamenteel gezond : slechts 13 % van de gewone uitgaven wordt besteed aan schuldaflossing, een cijfer waar de federale overheid enkel kan van dromen. De evolutie van de schuldpositie wordt door de bestendige deputatie opgevolgd : de investeringsplannen worden telkens gekaderd in de financiële haalbaarheid.

De overboekingen van de gewone dienst naar de buitengewone (ter financiering van buitengewone uitgaven die niet door leningen gedekt worden) belopen 4 200 000 EUR.

De buitengewone ontvangsten bedragen 56 878 954 EUR tegenover 55 499 999,33 EUR buitengewone uitgaven, wat resulteert in een batig saldo van 1 378 954,67 EUR.

De belangrijkste projecten in het begrotingsontwerp 2003 zijn onder meer de huisvesting voor het Wereldcentrum (Noord-zuidssamenwerking), de renovatie van de Seminariestraat, belangrijke investeringen in het onderwijs (onder andere Provinciaal Instituut Van Driessche te Hamme), in het provinciaal domein Puyenbroeck (speelbos, erfgoedpark, dierenkliniek, pompstation,...), in De Gavers (botenloods, wandelcircuit), in de Boerekreek (verblijfsaccommodatie en manege), Provinciaal Erfgoedcentrum te Ename, het Centrum voor Milieuonderzoek (labo en eerste uitrusting) en de aankoop van bossen. In de sectorale bespreking van het begrotingsontwerp kom ik ongetwijfeld nog terug op een aantal belangrijke investeringsprojecten.

DE NIEUWE BELEIDSUITDAGINGEN VAN HET KERNTAKENDEBAT

Ook al is de kerntakendiscussie nog lang niet afgerond, wil ik toch graag de aandacht vestigen op de belangrijke rol die de provincies mogelijks toebedeeld zullen krijgen bij de streekontwikkeling en bij de afvalstoffenverwerking.

Wat de streekontwikkeling betreft, bestaat er vandaag een vrij grote consensus over onze rol terzake. De sociaal-economische streekontwikkeling is een provinciale kerntaak, aangezien het in belangrijke mate een bovenlokale aangelegenheid is. Bovendien kan het provinciebestuur een meerwaarde creëren door overleg tussen verschillende lokale besturen en actoren te bevorderen en aan te moedigen. In de implementatie van een provinciaal streekontwikkelingsbeleid zullen de lokale sociaal-economische actoren dan ook nauw betrokken worden bij de beleidsadvisering. Het is de bedoeling dat daartoe op streekniveau regionale economische en sociale overlegcomités worden opgericht die als toekomstige overlegstructuren zullen fungeren. De streekeigen accenten die het provinciebestuur zal kunnen leggen in zijn economisch beleid, zullen, daar ben ik van overtuigd, zeker ten goede komen aan het ondernemings- en tewerkstellingsklimaat in Oost-Vlaanderen.

Een tweede voorbeeld van nieuwe bevoegdheid die naar alle waarschijnlijkheid aan de provincies zal worden toegewezen en naar personeel, maar vooral naar financiële middelen toe belangrijke implicaties zal meebrengen, is de bevoegdheid inzake de coördinatie en organisatie van de eindverwerking van huishoudelijk afval. Meer concreet zullen de provincies zich wellicht moeten inlaten met het "vertalen van de gewestelijke planning in een provinciaal plan, dat actieprogramma's voor sensibilisatie, preventie, inzameling en bewerking en de financiering zal moeten bevatten, waarbij de provincies binnen de bepalingen van het gewestelijk plan autonoom en gebiedsgericht accenten zullen kunnen leggen. Wat de financiële aspecten betreft zullen de investeringen in infrastructuur gezamenlijk door de Vlaamse overheid en de provincies moeten gedragen worden. De uitvoering van het afvalstoffenbeleid, dus de hele keten, zou evenwel volledig door de provincies gefinancierd moeten worden. Dat zou dan wel inhouden dat de provincies zouden instaan voor het bepalen van en het innen van de betrokken belastingen en retributies. Deze nieuwe bevoegdheid maakt niet alleen het voorwerp uit van de kerntakendiscussie, maar zit ook al vertaald in het "Ontwerp van uitvoeringsplan huishoudelijke afvalstoffen 2003-2007" dat in augustus laatstleden aan een openbaar onderzoek werd onderworpen.

EEN SECTORALE BESPREKING

Inderdaad, Collega's, een begroting staat nooit op zich zelf, maar steeds in functie van een beleid. De wijze waarop begroting en beleid zich tot elkaar verhouden, zou ik willen vergelijken met de relatie tussen een plan en een huis. U begrijpt dat het één niet zonder het ander kan. Vooraleer dit bestuur aannemer wordt van zijn eigen beleidsgebouw, dient het goed te weten welke afmetingen dat gebouw zal aannemen, hoe de ruimtes zich tegenover elkaar verhouden, of er niet te veel ruimte voor het ene en te weinig ruimte voor het andere is, hoeveel personeel het zal nodig hebben om dat gebouw te onderhouden en ten slotte of de kosten wel in verhouding staan tot het beoogde doel. Daarom nodig ik u allen uit om tot slot van mijn toespraak even in te zoomen op de diverse beleidsdomeinen en per bevoegdheid van de verschillende gedeputeerden na te gaan wat de diverse inhoudelijke accenten zijn, ook en vooral opdat u zelf zou kunnen ervaren dat bij de opmaak van deze begroting gestreefd werd naar maximaal evenwicht en stabiliteit in het provinciaal beleid.

Wat vooreerst mijn eigen bevoegdheden betreft, wil ik onderstrepen dat behoudens de nieuwe uitdagingen, waarover ik het daarnet nog had, het eigen provinciaal economisch beleid zal worden gecontinueerd. De diverse acties die tot doel hebben de economische expansie te bevorderen, worden verdergezet. Zo kunnen ook in 2003 de diverse initiatieven rond streekeigen management op provinciale ondersteuning rekenen. De exportsubsidie, bedoeld als rechtstreekse aanmoediging van de ondernemingen om deel te nemen aan groepsactiviteiten zoals beurzen en missies, wordt verder toegekend. De engagementen die het provinciebestuur is aangegaan inzake Europese programma's – zoals bijvoorbeeld Doelstelling II en het Interregprogramma Euregio Scheldemond – zullen ook in 2003 worden nagekomen. De ondersteuning van KMO's ten slotte die een stappenplan voor afval- en emissiepreventie uitvoeren, wordt voortgezet en verhoogd.

DEBATTEN

De provincie zal ook onverminderd verder werken aan de uitbouw van haar internationale contacten en deze waar mogelijk omzetten in concrete partnerschappen en samenwerkingsverbanden, onder meer met China en de voormalige Oostbloklanden.

Via een beheersovereenkomst, die een democratische terugkoppeling garandeert, delegeert het bestuur ook enkele opdrachten aan de GOM, de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij. Zo heeft de GOM een studieopdracht inzake de economische onderbouwing van de structuurplanning. De provincie participeert eveneens in de werking van het Euro Info Center en het bedrijvenloket, twee van de publiekslievelingen van de GOM. Wie het Vlaams economisch beleid volgt, weet dat de minister enkele Vlaamse economische diensten per provincie wil samenbrengen in zogenaamde Huizen van de Vlaamse Economie. Ook de GOM, een gedeeltelijk Vlaamse instelling, behoort tot deze diensten, en zal worden geïncorporeerd binnen dit Huis van de Vlaamse Economie. Welke beleidsconsequenties dit zal hebben voor de provincie is vandaag evenwel niet duidelijk en hierop vooruitlopen zou al te voorbarig zijn.

Binnen het economisch beleid dienen wij ook oog te hebben voor de specifieke noden van de KMO's en de middenstand, wat mij meteen bij de beleidsbevoegdheid van collega Vercamer brengt. Men zal het met mij eens zijn dat de rol van de Economische Raad voor Oost-Vlaanderen, kortweg EROV, in de ondersteuning en begeleiding van KMO's en middenstandszaken aanzienlijk is. Zo kennen de acties ter promotie van Oost-Vlaamse streekproducten, inzonderheid uit de voedingssector, sinds de start in 1994 een groot succes. De opening van het Groot Vleeshuis als permanent promotiecentrum begin dit jaar mag trouwens als een kroon op het werk beschouwd worden. De vzw EROV doet ook heel wat inspanningen voor een meer positieve benadering van het ondernemerschap, waarbij men zich vooral richt tot de overheidssector en het onderwijs. Een vertrouwd project in dat verband is de mini-onderneming, een gemeenschappelijk initiatief met de Provinciale Kamer van Ambachten en Neringen.

Wat het land- en tuinbouwbeleid betreft, wil de provincie zich vooreerst inschrijven in de Vlaamse, federale en Europese beleidsnota's Land- en Tuinbouw. Daarnaast wil zij ook een aantal eigen accenten leggen, zoals de promotie van een geïntegreerde, duurzame en biologische land- en tuinbouw. De provincie engageert zich om vernieuwende initiatieven op dit vlak financieel te ondersteunen. Een belangrijk beleidsaspect blijft verder ook de participatie in de proefcentra. In toepassing van de EG-verordening van 1999 werd het "Programma voor plattelandsontwikkeling" in Vlaanderen goedgekeurd. Het is evident dat de provincie als streekbestuur de gebiedsgerichte vertaling van dit programma op zich neemt.

In het kader van het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan wordt tenslotte gewerkt aan een voorstel inzake de 'agrarische macrostructuur' (met bijbehorende ontwikkelingsperspectieven) en 'de gewenste agrarische structuur' in Oost-Vlaanderen. Daarbij wordt voor de land- en tuinbouw een actief ontwikkelingsmodel vooropgesteld, dat via concrete ruimtelijke en sectorale maatregelen moet worden gerealiseerd. Ruime aandacht gaat naar de implementatie van dit voorstel en de Studie Landelijk Gebied in het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan.

Als bevoegde gedeputeerde kan ik inderdaad bevestigen dat 2003 een cruciaal jaar wordt voor de sector ruimtelijke ordening. Het eigen planologisch beleid dat de provinciebesturen sinds het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening kunnen voeren, stevent in 2003 af op een voorlopig hoogtepunt met de definitieve vaststelling door onze raad van het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan, waarover u morgen reeds op de 8ste commissie een uitvoerige toelichting zult krijgen. De procedure die tot deze definitieve vaststelling zal leiden, en waarin het openbaar onderzoek een belangrijk scharniermoment zal zijn, stelt ons op organisatorisch en communicatief vlak voor een grote uitdaging. De provincie zal zich tevens moeten toeleggen op de verdere uitvoering van een andere provinciale taakstelling, met name de afbakening van de kleinstedelijke gebieden.

Het zopas vermeld decreet van 18 mei 1999 houdende de ruimtelijke ordening heeft echter niet alleen belangrijke consequenties voor de ruimtelijke planning, maar evenzeer voor de procedure inzake bouwberoepen. Collega Van Gaeveren, bevoegd voor stedenbouw, zal het met mij eens zijn als ik stel dat wij hiermee in 2003 voor het eerst ten volle zullen geconfronteerd worden.

Voor een aantal gemeenten zal de nieuwe procedure immers in 2003 definitief in werking treden. Hierdoor zal naast de vergunningsaanvrager, ook een derde, de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar of een adviesinstantie bij de bestendige deputatie een beroep kunnen instellen. De bestendige deputatie moet in de nieuwe procedure de aanvraag volledig opnieuw onderzoeken. De spilfiguur in de nieuwe procedure is de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar. Tot slot staat in de nieuwe procedure nog enkel een annulatie- of schorsingsberoep open bij de Raad van State.

Het nieuwe decreet op de ruimtelijke ordening belast de gemeenten ook met het opmaken en onderhouden van een plannenregister en een vergunningenregister. De provincie is ideaal geplaatst om de gemeenten hiervoor de broodnodige ondersteuning te geven. Het is, en dan blijf ik in de bevoegdheidsfeer van collega Van Gaeveren, één van de typische e-governmentprojecten die binnen de provinciale dienst Informatica worden ontwikkeld ten behoeve van de lokale besturen. Een ander voorbeeld, en dan ben ik bij collega Van Der Meiren, is Ovinob, het Oost-Vlaams informatienetwerk van openbare bibliotheken dat in 1997 werd opgestart. Vandaag staat het Vlaams bibliotheekwezen opnieuw voor grote uitdagingen, en wil de provincie, voortbouwend op het succes van Ovinob, verderwerken aan de ontwikkeling van een PBS, een provinciaal bibliotheekstelsel.

Zoals ik daarnet aanhaalde, zal het provinciebestuur tegen 2004 over een goedgekeurd provinciaal ruimtelijk structuurplan beschikken. Maar ook andere beleidsdomeinen zoals economie, milieu, en mobiliteit dragen elk vanuit hun specifieke invalshoek bij tot de verwezenlijking van de belangrijke bestuurlijke bekommernis die aan de basis van het structuurplan ligt, met name binnen de beschikbare ruimte de diverse functies zoals wonen, werken en leven op een evenwichtige en duurzame wijze met elkaar verzoenen.

Zoals u weet, krijgen structuurplannen maar uitwerking voor de gewone burger, van zodra zij omgezet zijn in ruimtelijke uitvoeringsplannen, de RUP's. Welnu, binnen de sector milieu, waarvoor collega De Langhe bevoegd is, zullen de gemeenten vanaf 2003 actief ondersteund worden bij het opmaken van groene ruimtelijke uitvoeringsplannen. Natuurverenigingen, die ecologisch waardevolle natuurgebieden aankopen, kunnen ook in 2003 rekenen op een tegemoetkoming vanwege de provincie. Het leeuwendeel van de begroting milieu, die volledig in het teken staat van het uitvoeren van het Provinciaal Milieubeleidsplan en het daarmee samengaand milieujaarprogramma, werd voorbehouden voor subsidies en toelagen. Zo is er een krediet voor de structurele ondersteuning en tonnagevergoeding aan Kringloopcentra en zijn er de werkingstoelagen voor het Regionaal Landschap Vlaamse Ardennen en het Regionaal Landschap Meetjesland. Begin 2003 zal trouwens in Vlaamse Ardennen gestart worden met een bosgroep. Ook andere interessante projecten zitten reeds in de pijplijn, en ik denk hier onder meer aan het LIFE-project, stadsrandbos regio Gent en de projecten die voortvloeien uit het Beleidsplan grensoverschrijdend krekengebied of uit de landinrichtingsplannen Leie en Schelde. Kers op de taart voor collega De Langhe wordt ongetwijfeld de opening van de nieuwbouw van het Provinciaal Centrum voor Milieuonderzoek, waarvoor de werken reeds gestart zijn.

Inzake mobiliteit, en dan kom ik op het terrein van collega Verleyen, treedt de provincie meer en meer op als coördinator, trekker, begeleider, en kwaliteitsbewaker van diverse initiatieven. De provincie investeert daarbij in de opmaak en de realisatie van personen- en goederenvervoerplannen, schoolvervoerplannen en in de kwaliteitsverbetering van het openbaar vervoer. Verder gelooft de provincie in de fiets als alternatief vervoermiddel en investeert daarom ook in 2003 heel wat in fietsinfrastructuur. Niet enkel met fietspaden langs uitgeruste wegen, maar ook langs autoluwe wegen, vrijliggende delen langs spoorwegen enz. Bedoeling is te komen tot de uitbouw van een fijnmazig netwerk over de hele provincie.

Met de recente overstromingen in het achterhoofd, wil ik ook toch nog even stilstaan bij het waterbeleid van de provincie. De basisoptie van ons waterbeleid bestaat erin piekafvoerremsende maatregelen te treffen op de onbevaarbare waterlopen door de aanleg van overstromingsgebieden of de bouw van wachtbekkens. Bij de concrete uitwerking is een milieuvriendelijke inrichting het streefdoel : aanplanten van streekeigen boomsoorten en van riet en waterplanten op zwakhellende taluds. De provincie, Collega's, investeert zowel rechtstreeks als onrechtstreeks via subsidies aan polders en wateringen, terecht een aanzienlijke som in waterbeheersing. Want ook hier geldt de gouden stelregel : beter voorkomen dan genezen.

DEBATTEN

Ik vertelde u dit naar aanleiding van de aandacht die men in de diverse beleidssectoren voorbehoudt aan de zorg voor onze ruimte. Ruimte voor de Oost-Vlaming om zich in eigen streek te ontspannen, is dan weer het uitgangspunt voor onze blijvende investeringen in toerisme en recreatie. Collega De Langhe zal ook in 2003 namens het provinciebestuur een beheerscontract met de vzw Toerisme Oost-Vlaanderen afsluiten. De gebiedsgerichte werking van Toerisme Oost-Vlaanderen zal volgend jaar verder worden geïntensifieerd. Bij de ontwikkeling van recreatieve infrastructuur ligt de nadruk op knooppuntnetwerken voor zowel fietsers als wandelaars. Daarnaast zal Toerisme Oost-Vlaanderen ruiter- en menroutes ontwikkelen naar het voorbeeld van West-Vlaanderen. Inzake verblijfsinfrastructuur ten slotte wordt de ontwikkeling van kleinschalige accommodatie verder gepromoot.

Recreatie in eigen streek kan ook ten overvloede in onze mooi aangelegde en goed onderhouden provinciale domeinen. Ook voor 2003 plant collega Van Gaeveren enkele doordachte en evenwichtig gespreide investeringen. In 2003 bestaat Het Leen 30 jaar en het bosinfocentrum 10 jaar. Dit zal met enkele speciale activiteiten worden gevierd. In De Gavers te Geraardsbergen wordt volgend jaar het nieuwe zwembadcomplex in gebruik genomen, wat onder meer een positieve impact zal hebben op de verblijfsrecreatie (camping, bungalows en jeugdherberg).

Voor het provinciaal domein Puyenbroeck onthouden we vooral twee projecten : de aanleg van een avontuurlijk speelbos en de realisatie van het Levend Erfgoedpark en het Wildlife Center. Bedoeling hierbij is het bestaande dierenpark tot een thematisch levend erfgoedpark om te bouwen. Er zal bijzondere aandacht besteed worden aan inheemse streekeigen dieren waarbij het opzet is deze dieren voor het nageslacht te blijven behouden.

Het project is trouwens een mooi voorbeeld van de innoverende visie op het begrip erfgoed, zoals die door de provincie werd ontwikkeld. Onder erfgoed wordt niet alleen meer verstaan historische monumenten of gebouwen, maar evenzeer deze levende dieren in Puyenbroeck of de levende herinneringen aan het oorlogsverleden zoals die de komende jaren een plaats zullen krijgen in de nieuw te bouwen reflectieruimte te Vinkt. Ik hoef u niet te zeggen dat Ename steeds een voortrekkersrol gespeeld heeft in de ontwikkeling van deze innoverende visie. Het hoeft u dan ook niet te verwonderen dat het provinciebestuur in 2003 het archeologisch park van Ename wil uitbouwen met een heus Erfgoedcentrum, de bekroning van een jarenlange multidisciplinaire samenwerking waarbij onderzoek, behoud en presentatie van het erfgoed als een eenheid worden beschouwd. Andere accenten in het cultuurbeleid van collega Van Der Meiren zijn onder meer het regionaal bibliotheekbeleid, de extra ondersteuning van het poëziecentrum, de bevordering van de toegankelijkheid van onze musea, de inrichting van de permanente binnententoonstelling in het Provinciaal Molenmuseum en de uitbreiding van het museum te Velzeke.

De provincie investeert niet alleen in de culturele vorming en ontplooiing, maar ook in de scholing en het algemene welzijn van onze Oost-Vlaamse inwoners.

Inzake welzijnsbeleid, en dan denk ik onder meer aan kansenbeleid, huisvesting, gezinszorg, ouderenbeleid, jeugdbeleid, zorg voor mindervaliden, zal het provinciebestuur vooral de lijn doortrekken van de voorbije jaren. Toch is er ook ruimte voor nieuwe of aanvullende initiatieven. Zo moeten allerlei nieuwe bewegingen in de gezinszorg hun plaats krijgen in een coherent meerjarenbeleidsplan en de regeling voor de mantelzorgpremie moet afgewogen worden tegen het licht van de Vlaamse zorgverzekering. In de jeugdsector komt er onder meer een versterkte ondersteuning voor het gemeentelijke jeugdbeleid. Het nieuwe "jeugdvormingscentrum" in het abdijcomplex te Dendermonde zal in 2003 operationeel zijn. De zoektocht van het overleg "verslavingszorg" van de jongste jaren resulteert in een organisatiemodel voor de oprichting van een zorgcircuit "middelenmisbruik", een model dat zowel door de Vlaamse als federale overheid als toekomstig organisatiemodel naar voren wordt geschoven. Tot zover een greep uit de welzijnsinitiatieven voor het komend kalenderjaar.

Ook aan de fysieke ontplooiing en ontspanning van onze Oost-Vlaamse medemens wordt de nodige aandacht besteed. Collega Verleyen zal het mij niet kwalijk nemen als ik daarbij focus op het Huis van de Sport, waarvan de exploitatie in 2003 op kruissnelheid zal raken. Het wordt daarmee het beleidscentrum van het sportieve gebeuren in Oost-Vlaanderen, waar sportorganisaties, sportfederaties, de provinciale en stedelijke sportdienst elkaar treffen. Dit biedt nieuwe mogelijkheden om het provinciaal sportpromotiebeleid en het doelgroepenbeleid te vernieuwen en te versterken.

Het provinciaal onderwijs streeft naar echt gratis leerplicht-onderwijs. Daarnaast investeert het provinciaal onderwijs sterk in het verder uitwerken en uitdiepen van de samenwerking met andere onderwijsverstrekkers (gemeenschapsonderwijs en Stedelijk Onderwijs Gent).

Dit zal resulteren, Collega Verleyen, in een betere afstemming van het studieaanbod in Oost-Vlaanderen en in een efficiënter gebruik van de beschikbare middelen. Wat het volwassenenonderwijs betreft wordt geïnvesteerd in afstandsonderwijs of e-learning als alternatief voor de reguliere opleidingsmogelijkheden. We denken hierbij vooral aan het project "gecombineerd onderwijs", waarbij de helft van de opleiding op de onderwijsinstelling, en de andere helft via afstandsonderwijs gebeurt.

Ter afsluiting van de sectorale benadering wil ik het nog hebben over een paar zogenaamde -'t is te zeggen - beleidsdomeinen die op het geheel van het beleid slaan.

Het belangrijkste daarvan is uiteraard het personeel.

In absolute cijfers wordt voor het personeel rekening gehouden met een stijging van 3 %, waarvan minimum 2 % voor een indexaanpassing is voorbehouden. Op basis van deze vaststelling zou men dus kunnen stellen dat het personeelsbudget onder controle is.

Op vandaag is dit inderdaad ook zo. Door het ontwikkelen van nieuw eigen beleid is de personeelsaanwas in recent verleden nogal expansief geweest, maar de stijgende lijn is op heden afgeremd.

Goed besturen betekent evenwel ook naar de toekomst kijken. Daarvan kunnen we verwachten dat de voltooiing van een aantal nieuwe initiatieven die reeds in de vorige legislatuur werden opgezet en binnenkort in exploitatie zullen gaan, nieuwe druk op het personeelsbudget en op de werkingskosten zal kunnen creëren.

Inzet van nieuw personeel betekent immers niet alleen bijkomende loonkost, maar evenzeer inzet van nieuwe werkmiddelen. Ruwe schattingen begroten de technische ondersteuningskost per personeelslid op circa 7 000 à 8 000 EUR.

Gelet op de beperkte budgettaire ruimte zal daarom op ook op personeelsvlak creativiteit aan de dag moeten gelegd worden, met andere woorden zal een strategisch personeelsbeleid moeten gevoerd worden. Nog meer inspelen op subsidiëringmogelijkheden van gewestelijke, federale of Europese overheden, voornamelijk als het om projecten gaat, hetzij compensatie zoeken in ons bestaand personeelsbestand, zullen meer dan ooit de boodschap zijn.

Dat innovatie niet uit het oog zal worden verloren bewijst de voorliggende begroting. Aangepaste selectieprocedures, zoals assesment centers ; meer gerichte wervingscommunicatie ; in uitzonderlijke gevallen beroep doen op interimarbeid ; aanzet tot opmaak van een nieuw organogram met een duidelijk onderscheid tussen ondersteunende diensten en beleidsdiensten ; uitbouw van één centrale aankoopdienst en van een volwaardige sociale dienst, zijn een paar voorbeelden van initiatieven die in ieder geval ons bestuur zullen verder moeten laten werken en zullen ons laten evalueren hoe de vernieuwde provincies zullen werken.

Over al deze beleidsplannen willen we ook in 2003 voortdurend communiceren met alle betrokken actoren. Binnen een duidelijk uitgetekend communicatieraster met oog voor de verschillende doelgroepen zullen klassieke en nieuwe media optimaal worden ingezet om het provinciebestuur bekend te maken. De provincie houdt ook vast aan zijn structurele aanwezigheid op de regionale zenders en in de dag- en weekbladen. Ten slotte moet de integratie van de provinciale tijdschriften binnen "Oost-Vlaanderen Informeel" de herkenbaarheid van het bestuur bij onze inwoners gevoelig verhogen.

Collega's, ik had u beloofd de grote verhaallijnen achter de begrotingscijfers te brengen. Ik hoop dat de vermelde initiatieven u een goed beeld mogen geven van wat de provincie in 2003 voor de Oost-Vlaamse burgers, bedrijven en lokale besturen zal kunnen betekenen. Ik herhaal enkel nog een paar rode draden doorheen alle sectoren. Ten eerste, de provincie wil zich in alle voormelde beleidsdomeinen profileren als een dynamisch streekbestuur voor alle betrokken actoren. De slogan van een Oost-Vlaams bedrijf, waarvan ik de naam uiteraard niet zal noemen, vat het heel goed samen : "small enough to know you, big enough to serve you", "klein genoeg om u te kennen, groot genoeg om u te dienen". Dienstverlening op maat dus, dat is onze bedrijfsfilosofie. Verder valt het u op dat heel wat beleidssectoren de realisatie van het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan in hun begrotingsplannen voor 2003 hebben willen implementeren. Begroten is immers op alle domeinen vooruitzien.

DEBATTEN

BESLUIT

Mijnheer de Gouverneur, Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, ik zou willen eindigen met een toepasselijke beeldspraak. De Griekse filosoof Heraklitos nam ooit de volgende gevleugelde woorden in zijn mond : "Alles stroomt" (panta rhei). Zoals u weet, bedoelde hij daarmee dat alles evolueert, dat alles verandert. Wie jaarlijks een begroting opstelt, zal het daarmee eens zijn. Een begroting is een schip dat nooit twee keer door dezelfde rivier vaart. Nieuwe beleidstendensen dringen zich op, nieuwe wetgevende initiatieven doorkruisen voortdurend de bestaande bestuursplannen. Een begroting moet deze evoluties zo goed en zo kwaad als het kan incalculeren. Maar, Collega's, ik hoop dat ik u tezelfdertijd heb kunnen duidelijk maken dat de beleidsinitiatieven voor 2003 blijven beantwoorden aan de objectieven die onze raad aan het begin van deze legislatuur heeft goedgekeurd. Dat het schip met andere woorden ondanks kleine bijstellingen nog op koers zit. En om bij onze Griek te blijven, "alles stroomt" wijst zo niet alleen op de voortdurende veranderingen die zich opdringen, maar ook op de continuïteit van het beleid dat wij spijs alle nieuwe evoluties en tendensen blijven nastreven.

Tot slot, Mijnheer de Gouverneur, Mijnheer de Voorzitter, Collega's, van diezelfde Griekse filosoof is ook de brandend actuele uitspraak : "Oorlog is de vader van alles", maar u zult het mij niet kwalijk nemen als ik hier toch zou willen aansturen op een vreedzaam begrotingsdebat. Ik dank u voor uw aandacht.

Applaus

De heer voorzitter

Mijnheer de Eerste Gedeputeerde,

In de toespraak van mijnheer de gouverneur, gisteren, hebben we geleerd dat ondanks de paradoxen over het water - teveel water en soms, dikwijls te weinig water – hebben we vandaag, kennelijk door die toespraak geïnspireerd, één en ander vernomen over het vloeiende van een begroting.

Ik moet u zeggen dat waar u gewaarschuwd hebt dat er geen poëtische of geen retorische aspecten aan de begroting vastzitten ik u toch ook gelukwens met de uitstekende samenvatting waarin u inderdaad – bladzijde 21 – de grote verhaallijnen achter de begrotingscijfers hebt gegeven.

In het vreedzame debat dat we zullen voeren – hoogstens ooit eens een kleine oorlog met woorden – zullen die grote verhaallijnen achter de begrotingscijfers door de verschillende fracties, in de oppositie én in de meerderheid, zonder twijfel worden ingevuld.

Ik sluit mij van harte aan bij uw wens dat het een vreedzaam en tegelijk ook een strijdbaar debat moge worden om deze begrotingscijfers inhoudelijk te toetsen zoals het nu verder zal gaan.

Ik heb nog een paar mededelingen waarvoor ik uw bijzondere aandacht vraag.

Ik stel voor dat de 1ste commissie, met een vrij belangrijke agenda nog en ook met de voortzetting van het begrotingsdebat, straks zou beginnen in de banketzaal waar de akoestiek zo slecht is om 15 45 uur precies.

Ik zou de ondervoorzitter van de 1ste commissie, fractieleider Johan Beke, straks nog even willen spreken daarover.

Nu heb ik nog een mededeling precies in verband met die 1ste commissie.

Ik heb een brief gekregen die ik mededeel aan de raad.

Joris Van Vooren, fractievoorzitter van het Vlaams Blok, deelt mede :

“Geachte Voorzitter,

Vertegenwoordiging in de commissie.

Collega Carola De Brandt zal vanaf heden collega Jan De Cuyper in de 1ste commissie vervangen als plaatsvervanger van het Vlaams Blok.”

Ik wil er wel op wijzen dat in de commissies alle leden, los van het aanwezigheidsregister, hoe dan ook altijd welkom zijn en er spreekrecht hebben.

De provincieraad zal opnieuw vergaderen op dinsdag 1 oktober 2002 om 14 00 uur.

Ik moet mij nog even beraden met een paar leden van het bureau over de volgorde, maar pragmatisch zouden we beter eerst de behandeling van de dossiers buiten begroting doen. We zullen ons de discipline opleggen om dat te doen, maar ik wil er wel op wijzen dat er een paar punten zijn die wellicht vrij lang zullen uitlopen. Dat is reeds aangekondigd door onder meer collega Gillis, dit in verband met de Aalsterse Siesegemkouter-aangelegenheid. Dat kan ik best begrijpen.

Daarna volgen de toespraken namens de politieke fracties.

Dat betekent dat er veel discipline zal worden gevraagd volgende dinsdag.

De replieken volgen dan ook nog op de toespraken, maar dat is traditioneel niet zo veel, Mijnheer de Eerste Gedeputeerde, hoffelijkheidshalve. Eigenlijk is de artikelsgewijze bespreking die dan op de volgende vergadering, de dag nadien, begint van dien aard om de replieken voortdurend in te lassen. Dat is duidelijk, maar toch zetten we dat ook op de agenda.

Dus eerst de behandeling van de dossiers buiten begroting, gevraagd door de Griffie – we zullen dat doen als een oefening van vergaderingsdiscipline – en dan de toespraken namens de fracties. Ik zie geen reden om af te wijken van het traditionele schema oppositie/meerderheid. Met andere woorden, eerst het Vlaams Blok, daarna Agalev, dan de vertegenwoordigster van de groep van Spirit, dan de meerderheidsgroepen met eerst de VLD, daarna de CD&V en dan sp.a, voor zover de lettertekens van de partijen volgende week nog dezelfde zullen zijn.

EINDE VAN DE ZITTING